

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 17.10.2008
SEC(2008) 2620

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

придружаващ

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**Разглеждане на предизвикателствата, свързани с обезлесяването и деградацията
на горите, за разрешаване на проблема с изменението на климата и загубата на
биологичното разнообразие**

ОБОБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

{COM(2008) 645 окончателен}
{SEC(2008) 2618}
{SEC(2008) 2619}

Между 11,8 и 13 милиона хектара гори годишно бяха изгубени през последните пет години. Това представлява тревожна тенденция, като през изминалите 20 години не се наблюдава съществен спад в темповете на обезлесяване.

Причините за обезлесяването и деградацията включват съчетание от преки и непреки икономически, институционални, политически, природни и социални фактори: например необходимост от развитие в областта на селското стопанство или инфраструктурата, или неспособност на съответното правителство да защити тези ценни активи. Резултатът е, че често горите биват унищожавани или деградират, дори когато това е в противоречие с дългосрочните интереси на страните.

Високите темпове на обезлесяване имат сериозни последствия за изменението на климата. Горите играят важна роля в глобалния цикъл на въглерода като в тях се съдържа приблизително половината от въглерода на Земята. През 2004 г. секторът на горското стопанство е генерирал 17,4 % от общите годишни емисии на парникови газове. По тази причина малко е вероятно целите от Съобщението на Комисията „Ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий — пътят до 2020 година и след това“ да бъдат постигнати без ограничаване на емисиите на парникови газове в резултат от обезлесяването и деградацията на горите в допълнение към другите предложени мерки. Разрешаването на проблема с обезлесяването и деградацията на горите би следвало също да предпази максимално биологичното разнообразие и стоките и услугите, свързани с екосистемите, които то може да предостави. Това би подпомогнало местното население и би допринесло за справяне с бедността.

Преследваната цел е да бъде спряна загубата на глобалното горско покритие най-късно до 2030 г. и да бъде намалено общото обезлесяване на тропическите гори до 2020 г. с поне 50 % в сравнение с настоящите нива. За постигането на тази цел се разглежда поредица от варианти.

Продължаването на обичайната практика би било незадоволително поради няколко причини. Първият вариант, насърчаване на многостранно споразумение за околната среда с оглед спиране на обезлесяването и промяна на тенденцията, се отхвърля като неизпълним. Разглежда се и втори вариант, свързан със засилване на съществуващите политики/инструменти. Политиките, разглеждани като част от въпросния втори вариант, включват подобряване на съгласуваността на политиката на равнище ЕС, засилване на институционалните системи и системите за управление в трети държави и насърчаване на ефективни многостранни инициативи. Това би могло да има положително въздействие, но ако не бъде съчетано с допълнителни мерки, целите няма да бъдат постигнати.

Затова се разглежда трети вариант, набиране на нови средства за спиране на обезлесяването и деградацията на горите. Това би могло да се постигне например чрез:

- изграждане на нов глобален механизъм относно въглерода в горите;
- провеждане на опити за включване на обезлесяването в търговията с емисии на въглероден двуокис.

Разглежда се и поредица от технически параметри, свързани с обхвата, критериите, мониторинга и механизмите на плащане при подобен вариант.

Предпочитаният вариант до 2020 г. представлява съчетание от засилване на съществуващите политики/инструменти и създаване на глобален механизъм относно

въглерода в горите, набиращ нови средства посредством приходи от търгуване за квоти на емисии. Възможно е по-нататъшно проучване на пряка връзка с пазара за търговия с емисии посредством включване в тази търговия на кредити за намалени емисии във връзка с горите. Тези варианти би следвало да залегнат като елементи от всеобхватното споразумение за борба срещу изменението на климата от Копенхаген през 2009 г., към което ЕС може да даде своя съответен принос.

Настоящата оценка на въздействието, обаче, представлява само една крачка в един по-продължителен процес. Предпочетеният вариант се нуждае от повече подробности и обмисляне, по-конкретно във връзка с изграждането на глобалния механизъм относно въглерода в горите. Това следва да стане своевременно, така че за финалните преговори под егидата на Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК) през декември 2009 г. информацията да бъде налице.